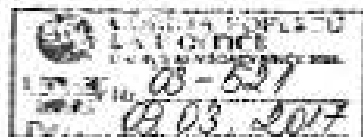

**CORINA POPESCU
LAW OFFICE**
DARING ADVOCACY. SINCE 2000.

Viză

JUDECĂTORIA SECTORULUI 1

D. 7833/299/2017 ✓
TR:
CJ:

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 1
BUCUREȘTI
Nr. _____
Anul _____ Luna _____ Ziua _____
2017 03 09

Subscrisa, **UNIUNEA SCRITORILOR DIN ROMÂNIA**, organizație de creatori a scriitorilor din România (denumită în continuare „U.S.R.”), cu sediul în Calea Victoriei nr. 133, sector 1 – București, membră a Alianței Naționale a Uniunilor de Creatori („A.N.U.C.”), CIF RO 2786991, IBAN: RO65 RNCB 0082 0005 0872 0001, prin Președintele acesteia, dl. **NICOLAE MANOLESCU**, cu sediul ales pentru corespondență la Cab. Av. „Corina-Ruxandra Popescu”, în Strada Trifoi nr. 6, cod 030698, Sector 3 – București, în calitate de reclamantă,

în contradictoriu cu pârâții:

- **TEODORESCU CRISTIAN**

- **CIPARIU DAN MIRCEA**

- **RĂPĂ FLORIN (IARU)**

- **POPESCU CRISTIAN-GHEORGHE**

- SUCIU ADRIAN

- GHEORGHE PAUL VINICIUS

- ȘOITU GRIGORE

- POPA VALERIU MIRCEA

- IANCU NICOLAE DĂNUȚ

- IACOB TICĂ

În temeiul dispozițiilor art. 192 NCPC, art. 1237 NCC, art. 1238 NCC, art. 1246 NCC, art. 1247 NCC, formulăm prezenta:

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

prin care solicităm constatarea nulității absolute a actului intitulat „*Act constitutiv al asociației Uniunea Scriitorilor din România, cu sediul în Calea Victoriei nr. 133, sector 1, București, România, din data de 07.01.2017*”,
cu cheltuieli de judecată,
având în vedere următoarele aspecte de fapt și de drept:

ÎN FAPT

Pe rolul instanțelor de judecată există numeroase litigii între Uniunea Scriitorilor din România (în continuare USR) și foști membri care au fost excluși și care au considerat oportun să se auto-proclame „noua conducere a USR”, desfășurând în aceste pretense calități și cu încălcarea dispozițiilor statutare și legale, activități prejudiciabile pentru subscrisa.

Persoane care se pretind „noua conducere a USR” susțin ar fi convocat și organizat o pretinsă Adunare Generală a membrilor USR în data de 07.01.2017, iar conform Procesului-verbal al acestei adunări s-ar fi procedat, printre altele, la aprobarea unui „Act constitutiv al asociației Uniunea Scriitorilor din România”.

Prin cererea depusă la data de 16.01.2017 la Judecătoria Sectorului 1 sub nr. 4674/299/2017, petenta „Uniunea Scriitorilor din România – reprezentată legal prin Vicepreședinte – dl. Cipariu Mircea Dan” a solicitat înregistrarea în Registrul Special al Asociațiilor și Fundațiilor a pretinsului „Act Constitutiv al asociației Uniunea Scriitorilor din România”.

Pretinsul act constitutiv este lovit de nulitate absolută.

SITUATIA DE DREPT

I. ASPECTE PREALABILE

Față de natura juridică a actului constitutiv de act juridic cu caracter plurilateral, ce exprimă manifestarea de voință a persoanelor fizice semnatare în sensul asocierii, diferită de natura juridică a pretinselor hotărâri ce exprimă manifestarea de voință a Adunării Generale ca organ de conducere, se impune tratarea diferită a acestor acte juridice și implicit exercitarea diferită a căilor de atac împotriva acestora, prezenta acțiune, distinctă de cea privind anularea hotărârilor, fiind admisibilă.

În plus, precizăm că actul constitutiv fiind actul originar al membrilor asociației nu trebuie și nici nu poate fi supus aprobării Adunării Generale a asociației care se presupune că încă nu a luat naștere, astfel încât, subscrisa nu vom trata în cadrul prezentei acțiuni aspectele referitoare la modalitatea vădit nelegală și nestatutară de convocare și desfășurarea a pretinsei Adunări Generale în cadrul căreia ar fi fost adoptată Hotărârea nr. 7/07.01.2017 prin care s-ar fi aprobat actul constitutiv.

Precizăm totuși că pretinsa Adunare Generală din data de 07.01.2017 a constat în realitate într-o întrunire a unui număr total de 25 de persoane (nemembre USR), față de totalul de 2.625 de membri ai USR, persoane care s-au votat unele pe altele în funcții de conducere, ce ulterior și-au exhibit aceste

calități în special, dar nu exclusiv, în fața instanțelor de judecată, uzurpându-se calitățile oficiale ale persoanelor alese legal și statutar în funcțiile de conducere și creându-se astfel prejudicii de imagine grave Uniunii Scriitorilor.

II. NULITATEA PRETINSULUI ACT CONSTITUTIV

Așa cum rezultă din cuprinsul actului constitutiv și din cererea de înregistrare a acestuia în registrul special, reiese că acestea au fost formulate și întocmite în temeiul dispozițiilor OG 26/2000 referitoare la asociații și fundații.

Potrivit art. 6 din OG 26/2000, *„În vederea dobândirii personalității juridice, membrii asociați încheie actul constitutiv și statutul asociației, în formă autentică sau atestată de avocat”*.

Rezultă evident că actul constitutiv al unei asociații poate fi încheiat între membrii asociați numai anterior dobândirii personalității juridice, nefiind posibilă încheierea unui act constitutiv al unei persoane juridice deja constituite.

Conform art. 3 din OG 26/2000, *„Actele juridice de constituire a asociațiilor și fundațiilor, încheiate în condițiile prezentei ordonanțe, sunt guvernate de legea civilă”*.

Actul constitutiv, privit atât ca *negotium iuris*, cât și ca *instrumentum*, îndeplinește o funcție multiplă: exprimă voința de asociere a părților fiind un înscris necesar dobândirii personalității juridice a asociațiilor înființate în temeiul OG 26/2000 (funcția constitutivă), adaptează această voință rigorilor legale (funcția reglementară), atestă condițiile și limitele asocierii (funcția probatorie) și este un înscris necesar îndeplinirii operațiunilor de înregistrare în registrul asociațiilor și fundațiilor (funcția operațională).

În mod evident, nefiind altceva decât convenția asociaților de a înființa o asociație, actul constitutiv trebuie să îndeplinească exigențele minime prevăzute de art. 1179 NCC pentru validitatea oricărei convenții: capacitatea de a contracta, consimțământul valabil, un obiect determinat și licit, o cauză licită și morală.

Potrivit art. 1237 NCC, *Cauza este ilicită și atunci când contractul este doar mijlocul pentru a eluda aplicarea unei norme legale imperative*.

Frauda la lege se concretizează întotdeauna în adoptarea conștientă și voluntară a unor mijloace care sunt licite în aparența lor, dar sunt îndreptate împotriva obligațiilor impuse prin norma juridică.

Frauda la lege presupune două elemente: un element material care constă în procedeul folosit care prin el însuși nu este contrar legii și un element intelectual sau intențional, care constă în eludarea sau sustragerea de la aplicarea legii.

Observând împrejurările cauzei, se poate constata că este incidentă o veritabilă fraudă la lege întrucât pretinsa „noua conducere a USR”, utilizând un mijloc legal – încheierea unui act constitutiv cu scopul înființării și dobândirii personalității juridice a unei asociații de drept privat – eludează normele legale aplicabile Uniunii Scriitorilor din România – persoană juridică de drept public.

Nefiind altceva decât exprimarea voinței membrilor de a se asocia, înțelegem din cuprinsul „Actului constitutiv al asociației Uniunea Scriitorilor din România” că se dorește constituierea „asociației Uniunea Scriitorilor din România” „ca persoană juridică de drept privat (...), conform Ordonanței 26/2000”.

În plus, se precizează că „asociația Uniunea Scriitorilor din România” ar fi succesoarea Societății Scriitorilor Români înființată prin Decret regal în anul 1908 și a Uniunii Scriitorilor din România, succesoare a Societății Scriitorilor România, organizații care au funcționat în temeiul Legii nr. 24/1924.

Totuși, utilizând mijloace aparent legale (simpla încheiere a unui act constitutiv nefiind nelegală), față regimul juridic aplicabil subscrisei constatăm că s-a urmărit eludarea dispozițiilor legale și sustragerea de la aplicarea legii.

Așa cum vom arăta, Uniunea Scriitorilor din România a fost înființată ca fiind persoană juridică de utilitate publică încă din anul 1949, nu este și nici nu poate fi o asociație înființată în baza OG 26/2000, așa cum se încearcă să se susțină. Întocmirea unui act constitutiv și solicitarea de dobândire a personalității juridice pentru o entitate care deja există și care funcționează de mai bine de 60 de ani potrivit dispozițiilor legale aplicabile, este evident, lipsită de logică, imposibilă și contrară dispozițiilor legale.

Într-adevăr, așa cum rezultă din împrejurările concrete ale cauzei, finalitatea urmărită de către aceste persoane, care se recomandă ca fiind „reprezentanții USR și membri fondatori”, este aceea de a eluda dispozițiile

legale aplicabile subscrisei în încercarea de a transforma - fără niciun suport legal - Uniunea Scriitorilor din România din organizație de creatori de utilitate publică, într-o asociație de drept privat ce funcționează în baza OG 26/2000, cu scopul preluării nelegale a conducerii USR.

III. REGIMUL JURIDIC AL USR

a. Conform art. 1 din Legea nr. 21/1924, în vigoare la data înființării Uniunii Scriitorilor din România prin Decretul nr. 267/1949, persoanele juridice de drept public se creează numai prin lege.

Conform art. 44 pct. 2 din Constituția din 1948, în vigoare la data înființării Uniunii Scriitorilor din România prin Decretul nr. 267/1949, Prezidiul Marii Adunări Naționale emite decrete, iar conform art. 38 din Constituția din 1948, Marea Adunare Națională este unicul organ legislativ al Republicii Populare Române.

În baza acestor competențe, așa cum rezultă din preambulul Decretului nr. 267/1949, Prezidiul Marii Adunării Naționale a decis înființarea și recunoașterea ca persoană juridică de drept public a Uniunii Scriitorilor din România.

Aceeași situație există și în cazul altor entități, precum Uniunea Artiștilor Plastici din România, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România, înființarea acestora fiind făcută prin decretele de înființare, care stabilesc și statutul de utilitate publică.

Asemenea modalitate de înființare - prin act al puterii publice - este perfect legală, având în vedere că art. 1 din Legea nr. 21/1924 prevede expres că actul organului legislativ este singura modalitate de înființare a persoanelor juridice de drept public.

b. În acest context, U.S.R. a fost înființată și recunoscută ca persoană juridică de utilitate publică prin Decretul nr. 267/1949 care, la art. 2 prevede că "Uniunea Scriitorilor din Republica Populară Română funcționează în conformitate cu statutul (...)".

Decretul nr. 267/1949 de înființare a subscrisei NU este abrogat prin Decretul-Lege nr. 27/1990 și nici nu a fost modificat sau abrogat până în prezent.

Din contră, Decretul-Lege nr. 27/1990 reglementează modul de funcționare în condiție de autonomie a organizațiilor de creatori și nu prevede niciunde obligația acestora de a se organiza potrivit prevederilor legale referitoare la asociații și fundații.

Decretul-Lege nr. 27/1990 nu putea prevedea obligația organizațiilor de creatori de a se organiza conform OG nr. 26/2000 pentru simplul motiv că OG nr. 26/2000 nu exista la momentul adoptării Decretului-Lege nr. 27/1990.

Decretul-Lege nr. 27/1990 nu a fost abrogat, nici măcar parțial, prin OG nr. 26/2000, aspect care rezultă din adresa Consiliului Legislativ nr. R615/14.04.2016, prin care se arată că Decretul nr. 27/1990 nu a făcut până în prezent obiectul unei abrogări exprese, figurând în continuare în Repertoriul legislației României – evidența oficială în categoria actelor normative în vigoare.

c. Precizăm că Uniunea Scriitorilor din România s-a înregistrat în Registrul special urmare a cererii nr. 390/06.09.1994 [anterior intrării în vigoare a OG nr. 26/2000]. Cererea a fost admisă prin încheierea din 19.09.1994, pronunțată în dosarul nr. 158/PJ/1994, prin care s-a luat act de modificările intervenite în Statut conform procesului-verbal din 19.04.1990.

Această înregistrare s-a efectuat în baza Decretului-lege nr. 27/1990 privind organizarea și funcționarea în condiții de autonomie economică a organizațiilor de scriitori, artiști plastici și compozitori, creatori de film și teatru.

Conform art. 1 din Decretul-lege nr. 27/1990, *„fiecare organizație de creatori funcționează în temeiul statutului propriu și are dreptul să-și aleagă forma și structura organizatorică pe care le consideră cele mai potrivite specificului activității sale”*.

Potrivit art. 4 din Decretul-lege nr. 27/1990, *„organizațiile de creatori se bucură de o deplină autonomie structurală, funcțională și economică”*.

d. Potrivit art. 85 din O.G. nr. 26/2000, *„Persoanele juridice de utilitate publică – asociații, fundații sau alte organizații de acest fel – înființate prin legi, ordonanțe, decrete-lege, hotărâri ale Guvernului sau prin orice alte acte de drept*

public nu intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe, ci rămân supuse reglementărilor speciale care stau la baza înființării și funcționării lor”.

Din acest text reiese intenția expresă a legiuitorului de a se deroga de la dispozițiile O.G. nr. 26/2000 în ceea ce privește categoria subiectelor de drept reprezentate de persoane juridice de utilitate publică înființate anterior intrării în vigoare a O.G. nr. 26/2000.

Această derogare vizează explicit persoanele juridice înființate direct ca fiind de utilitate publică, rațiunea legii fiind aceea că, la momentul înființării, prin legi, ordonanțe, decrete-lege, hotărâri ale Guvernului sau prin orice alte acte de drept public s-a prevăzut regimul juridic aplicabil acestora, care este derogatoriu de la normele care vizează funcționarea asociațiilor constituie prin acte de drept privat.

Aceeași concluzie rezultă din răspunsul Ministerului Justiției nr. 2017/22.01.2014, prin care, după invocarea art. 85 din OG nr. 26/2000, se arată că *„stabilirea calității de persoană juridică de utilitate publică a unui subiect de drept în baza unui act normativ special, derogatoriu de la OG nr. 26/2000 excede atribuțiilor Ministerului Justiției – Serviciul comunicare și relații publice, atribuții ce derivă exclusiv din aplicarea prevederilor OG nr. 26/2000”.*

Totodată, referirea expresă la decrete-lege din art. 85 din OG nr. 26/2000 conduce la concluzia că textul se referă la organizațiile înființate anterior anului 1989, deoarece după intrarea în vigoare a Constituției din anul 1990 nu există această formă de acte normative.

e. Uniunea Scriitorilor din România nu este o asociație înființată în baza Legii nr. 21/1924 sau OG nr. 26/2000, pentru a fi supusă dispozițiilor acestor legi în ceea ce privește funcționarea sa.

Dimpotrivă, art. 1 din Legea nr. 21/1924 prevede expres că *„Asociațiile și fundațiile, fără scop lucrativ sau patrimonial, create și organizate de particulari, nu pot dobândi personalitatea juridică decât în condițiile legii de față. Ele sunt considerate persoane juridice de drept privat”*, iar art. 1 din OG nr. 26/2000 prevede explicit că persoanele fizice și juridice pot constitui asociații ori fundații *„în condițiile prezentei ordonanțe”*.

Or, USR este o organizație de scriitori, persoană juridică română înființată și recunoscută ca persoană juridică de utilitate publică prin Decretul nr.

267/1949, ce funcționează în baza Decretului-Lege nr. 27/1990 și a art. 85 din OG nr. 26/2000, rămânând supusă reglementărilor speciale care stau la baza înființării și funcționării sale.

f. Nu în ultimul rând, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa constantă asupra art. 11 din Convenție privind libertatea de asociere și înființarea de asociații de drept privat că:

- *„ordinele profesiilor liberale sunt instituții de drept public, reglementate de lege și urmărind un scop de interes general; ele scapă astfel din câmpul de aplicare a art. 11 din Convenție”* (Bota c. România – cererea 24057/03 – Decizia asupra admisibilității din 12.10.2004, pct. 1b),

- *„organismele de reglementare a profesiilor liberale nu sunt asociații în sensul art. 11 din Convenție (Popov și alții c. Bulgaria – cererile 48047/99 și altele – Decizia asupra admisibilității din 06.11.2003, pct. 2);*

- *„Inființată de legiuitor și nu de particulari, rămâne integrată structurilor statului (...), urmărește un scop de interes general, (...) se bucură în temeiul legii de prerogative exorbitante față de dreptul comun, atât administrative, cât și normative sau disciplinare, și utilizează astfel procedee ale puterii publice. Având în vedere aceste diverse elemente considerate împreună, Ordinul [se referă la ordinul medicilor – n.n.] nu este o asociație în sensul art. 11 din Convenție”* (Le Compte, Van Leuven și De Meyere c. Belgia – cererea 6878/75 – hotărârea din 23.06.1981, §65-66).

Prin urmare, niciodată Uniunea Scriitorilor din România nu ar putea fi o asociație de drept privat, având în vedere că reprezintă o organizație de creatori, în sensul Decretului-lege nr. 27/1990.

IV. CONCLUZII

În aceste condiții, „actul constitutiv al asociației Uniunea scriitorilor din România” încheiat în anul 2017 în scopul dobândii personalității juridice ca asociație de drept privat, în condițiile în care USR a fost înființată și recunoscută ca persoană juridică de utilitate publică printr-un act de drept public – Decretul nr. 267/1949, nefiindu-i aplicabile dispozițiile referitoare la asociații și fundații, nu poate să reprezinte decât un act nul.

Acest act este încheiat prin fraudarea evidentă la lege, nefiind posibilă înființarea ca asociație de drept privat în anul 2017 a unei entități de drept public înființate în anul 1949. Actul atacat reprezintă mijlocul prin care se încearcă eludarea aplicării normelor legale imperative ale Decretului-lege nr. 27/1990, urmărindu-se înlocuirea acestora cu dispozițiile OG nr. 26/2000.

Pe cale de consecință, față de faptul că pretinsul „act constitutiv al asociației USR” a fost încheiat prin fraudă la lege, având o cauză ilicită, se impune admiterea cererii și constatarea nulității absolute a actului intitulat „Act constitutiv al asociației Uniunea Scriitorilor din România, cu sediul în Calea Victoriei nr. 133, sector 1, București, România, din data de 07.01.2017”.

Aspecte procedurale

Taxa de timbru: conform art. 8 alin. 1 lit. b) din OG 80/2013, prezenta cerere se taxează cu o taxa de timbru în cuantum de 100 de lei, pe care o anexam.

Probe: potrivit art. 254 alin. (1) coroborat cu art. 265 NCPC, solicitam încuviințarea probei cu înscrisuri.

Calitatea de reprezentant: potrivit art. 151 alin. (2) coroborat cu art. 194 lit. b) NCPC, anexam dovada calității de reprezentant, respectiv împuternicirea avocațială nr. 1824413/07.03.2017.

Cheltuielile de judecată: în aplicarea art. 453 alin. (1) NCPC, ne rezervăm dreptul de a face dovada cheltuielilor de judecată conform art. 452 NCPC.

Judecata în lipsa: conform art. 411 alin. (1) pct. 2 NCPC, solicitam judecarea cauzei și în lipsa.

UNIUNEA SCRITORILOR DIN ROMÂNIA

Av. Corina Ruxandra Popescu

av. Simona Boroș

Avocat. Doctor în drept

Baroul București. Baroul Paris

